

עין אור

9.8.2013
ג' אלול תשע"ג
יום שישי
יומן פנימי 22
(1940)

אמר רבן שמעון בן גמליאל: לא היו ימים טובים לישראל כזמשה-עשר
באב וכיום הכיפורים, שבהן בני ירושלם יוצאין בכלי לבן שא[ו]לים,
שלא לבייש את מי שאין לו – כל הכלים טעונים טבילה – ובנות ירושלם
יוצאות וזולות [מזוללות] בכרמים. ומה היו אומרות: שא נא עיניך,
בוזר, וראה מה את בורר לך; אל תתן עיניך בנוי – תן עיניך במשפחה.
משנה תענית ד, ז

תְּלַבְּשֵׁי לֶבֶן נעמי שמר

אָנִי אֶבְחַר בְּךָ וְאֵת בֵּי תְּבַחְרֵי
וּבְיַחַד נִהְיֶה לְרֵב אִם
בְּמִיץ הַזֶּה תְּלַבְּשֵׁי לֶבֶן
וְתִתְּפַלְּלֵי לְטוֹב.

נִצָּא מִן הַדַּעַת בְּמִיץ הַזֶּה
וְאַחַר כֵּךְ נִדְעֵ שְׁלוֹה
יִקְרָה לָנוּ נֶס בְּמִיץ הַזֶּה
אִם רַק תְּלַבְּשֵׁי לֶבֶן.

כִּי אָנִי אֶבְחַר בְּךָ וְאֵת בֵּי תְּבַחְרֵי
וּבְיַחַד נִהְיֶה לְרֵב אִם
בְּמִיץ הַזֶּה תְּלַבְּשֵׁי לֶבֶן
וְתִתְּפַלְּלֵי לְטוֹב.

בְּמִיץ הַזֶּה תְּלַבְּשֵׁי לֶבֶן
תַּחֲשָׁבֵי מַחֲשָׁבוֹת בְּהִירוֹת
אוּלֵי תִקְבְּלֵי מִכְּתַב אֶהְבֶּה
אוּלֵי נַעֲשֶׂה בְּחִירוֹת.

אָנִי אֶבְחַר בְּךָ וְאֵת בֵּי תְּבַחְרֵי
וּבְיַחַד נִהְיֶה לְרֵב אִם
בְּמִיץ הַזֶּה תְּלַבְּשֵׁי לֶבֶן
וְתִתְּפַלְּלֵי לְטוֹב.

בְּמִיץ הַזֶּה תְּלַבְּשֵׁי לֶבֶן
וְכִכָּה תַּצְּאֵי לְבָלוֹת
בְּמִיץ הַזֶּה נַעֲשֶׂה חֲתָנָה
וְיֵהִי חֶלְקֶךָ עִם הַפְּלוֹת.

לחברים שלום

לפני מספר שנים ביקשה האסיפה להביא בפניה הצעת הסדר לקצבת שארים. לא מעט מים זרמו בירדן מאז אותה החלטה. בישיבתה האחרונה אישרה המזכירות הצעת תקנון לקצבת יחידים שיובא בקרוב בפני האסיפה לדיון ואישור. מדובר בתוספת לקצבת הפנסיה אותה יקבל פנסיונר שהוא יחיד. כל זאת כמובן רק אם יוחלט בעין חרוד על שינוי אורחות חיים.

נושא נוסף שנדון לאחרונה במזכירות הוא שיפוץ בתי הקומתיים והתייחסות לדירות משופצות שנכנס אליהן דייר חדש. נושאים אלה נדונו במינהלת השיכון במשך תקופה ארוכה ואחר כך במזכירות. גם כאן התקבלו החלטות שיובאו לאישור האסיפה בקרוב.

בשבוע הבא מתוכננת אסיפה שעיקרה יהיה אישור הדוחות הכספיים לשנת 2012. נוסף לכך נתבקש לאשר מועמדים להנהלה הציבורית בחינוך וכן מועמדים למזכירות. לגבי המזכירות מדובר בהחלפת שני חברים שפרשו מהמזכירות. החברים שייבחרו יכהנו עד סוף הקדנציה של המזכירות הנוכחית שזה כחצי שנה מהיום.

סאגת מגרש הטניס - לא מעט חברים שואלים אותי מה קורה עם המגרש ולמה הוא עומד תקופה ארוכה כל כך ללא טיפול. להלן ההסבר.

עוד לפני כשבע שנים אובחן הצורך בשיפוץ מגרש הטניס. במגרש שנבנה איפה שהוא בשנות ה-70 נוצרו סדקים שפגעו באיכות המשחק ואפילו סיכנו את המשחקים. מכיוון שהמגרש היה בשימוש אינטנסיבי של חוגי המועצה האזורית הגיע המזכיר דאז (נחמיה) לסיכום עם המועצה על השתתפותם בעלות השיפוץ: חצי על המועצה וחצי על עין חרוד. אבל סיכומים זה דבר אחד וביצוע זה דבר שני. מאז אותו סיכום (כל מזכיר בתורו) אנו רודפים אחרי המועצה בבקשה לקיים את ההבטחה. רצה "הגורל" ובנובמבר האחרון קיבלנו הודעה שיש תקציב ואם נבטיח להשלים את חלקנו (50%) ניתן יהיה להתחיל בשיפוץ. כמובן ששמחנו מאוד ואפילו אישרנו לכך תקציב במזכירות. תכניות נעשו ויצאנו לדרך. כאן יש להסביר שכאשר מובטח תקציב ציבורי (מהמדינה) לפרויקט מסוג זה, ביצוע הפרויקט חייב להיות על פי הנהלים של המדינה שבאים להבטיח שימוש נאות בתקציב

ושוויון הזדמנויות לאזרחי המדינה לקבל את העבודה. כלומר יש לפרסם מכרז והביצוע יהיה בניהול ופיקוח המועצה האזורית. כמוכן שאנו הסכמנו לנהלים ויצאנו לדרך.

המועצה פרסמה מכרז וחתמה חוזה עם קבלן שזכה במכרז. ביום המיועד להתחלת העבודה הגיע הקבלן למגרש בחן את המקום והודיע לנו שהוא לא מוכן לעשות את העבודה במחיר שבמכרז היות ו"המגרש לא מתאים לציפיותיו". נדהמנו!! פנינו אל המועצה שהיא זו שחתמה על החוזה עם הקבלן והיא זו שאמורה לנהל ולפקח על העבודה. המועצה נדהמה גם היא ובלית ברירה נפתח המכרז מחדש ונבחר קבלן אחר.

הקבלן השני קיבל והתחיל לעבוד. חלק מהעבודה כלל פירוק משטח האספלט הקיים, פירוק שכבות המצעים שמתחת לאספלט והכנסת חומר חדש והידוקו. כאשר הוכנס החומר החדש פנו אנשינו אל המועצה בדרישה לבדוק האם החומר מתאים לדרישות התקן. נלקחה דוגמה ונשלחה למעבדה. להפתעתנו התשובה הייתה שהחומר הוא באיכות ירודה ואיננו מתאים לתקן. בנקודה זו עצרנו את העבודה וביקשנו מהמועצה שתדרוש מהקבלן להחליף את החומר. המועצה נענתה לבקשה זו שלנו רק אחרי דיונים וויכוחים לא מעטים. הקבלן לעומת זאת סירב לבצע את ההחלפה. לאור זאת פנינו אל המועצה בדרישה לפטר את הקבלן (זהו הקבלן השני) ולאור הביצועים הלא מוצלחים בביצוע הפרויקט עד עתה ביקשנו גם להעביר את ביצוע העבודה לאחריות שלנו. כל בקשה וכל מהלך מול המועצה לוקחים ימים ושבועות. רק לפני כשבועיים קיבלנו את הסכמת המועצה למהלך זה ובעיקר הזמנה כתובה וחתומה. אנו עכשיו במו"מ עם קבלן "שלנו" לביצוע העבודה. אני מקווה שמכאן ואילך הדברים יתקדמו במהירות אם כי דבר לא בטוח.

גת פיטר

לכל עובדינו בני הדת המוסלמית

**ברכות לסיום צום הרמדאן
ולחג עיד אל פיטר**

מבית עין חרוד איחוד

מרכז הטיפולים החדש

יצחק צור - מנהל ענפי קהילה

בתחילת החודש החל לפעול מרכז הטיפולים החדש, במרתף של בית הדר. המרכז החדש מחליף את מבנה המספרה והקוסמטיקה ששימש אותנו שנים רבות ועקב מצבו הרעוע נאלצנו להפסיק הפעילות בו. בימים הקרובים ייהרס המבנה. אחרי תכנון של שנה, ומספר חודשים של הקמה, קיבלנו מבנה מפואר הנותן אכסניה למספרה, לקוסמטיקה, לפדיקור, ושלושה חדרי טיפולים לעוסקים בתחום הרפואה המשלימה.

המבנה נמצא בתקופת הרצה שלאחריה תיערך חנוכת המקום באופן רשמי. הרעיון היה לרכז את נותני השרות בתחומי טיפולי היופי והבריאות המשלימה תחת קורת גג אחת ולייעל את מתן השירות לציבור החברים וללקוחות חיצוניים. הכוונה ליצור מרכז פעיל שייתן שרות שישה ימים בשבוע, ויאפשר הגדלת מספר הלקוחות וניצול מיטבי של המבנה. אביבה וייצמן הסכימה ללוות את הקמת המרכז, עיצבו והפעלתו בתקופה הראשונה.

אנו ערים להערות החברים ופועלים לביצוע שיפורים ותיקון ליקויים תוך תקופת ההרצה. הערות ובקשות בקשר למבנה וחדרי הטיפולים ניתן להפנות לאביבה ומובטחת התייחסות.

תודה לכל המעורבים בהקמת מרכז הטיפולים,
בתקווה שנדע לשמור על המבנה וליהנות משירותיו.

עדכונים סלולריים

שי דקל

היי לכולם, מ-4 באוגוסט עד ה-25 באוגוסט אני יוצא למילואים ולא אהיה זמין. מענה ניתן לקבל במחשבים בטלפון 6486250 אצל הגר אדלר בין השעות 08:00 ל-16:00. שעות הקבלה מוגבלות לימים א'-ה' משעה 12:00 - 15:00. בכל מקרה ובכל בעיה ניתן גם לפנות לסלקום כוכבית 123. במקרה של תקלה במכשיר כמו שכבר כתבתי לכם ניתן ומומלץ לגשת למרכז השירות בעפולה. זמן החזרת מכשיר מתיקון שלושה ימים. אצלנו איסוף ביום שני והחזרה בשני אחריו. כמובן שניתן לקבל מכשיר חילופי אצלנו.

הבהרות לגבי סלקום חו"ל:

חבילת סלקום חו"ל עולה 59 ₪ לכל התקופה (עד חודשיים) והיא נותנת אופציה לשיחות מוזלות לארץ בלבד. שיחות מקומיות הן לנייחים והן לניידים בעלות מופרזת (בארה"ב ובצרפת לדוגמה עלות פעימה 20 ₪ לפני מע"מ אם ענה הצד השני ואם לא). החיוב בשיחות בחו"ל היא דו-צדדית יש חיוב גם על שיחות יוצאות וגם על נכנסות.

בשהות ארוכה בחו"ל או במצב שבו צריך להתקשר הרבה בחו"ל מומלץ לקנות SIM מקומי או אפילו טלפון חד-פעמי עם חבילה מקומית נטענת.

ולסיכום: בכל בירור או בקשה אני מבקש וממליץ לפנות אליי במייל, כך אני לא שוכח והכול מתועד.

המייל של הסלולר MOBILE@EN-HAROD.CO.IL

חג הרמאדן שיחה עם וליד ויוסוף

חודש הרמאדן הוא ההקדמה לשני החגים החשובים של המוסלמים: עיד אל פיטר בתום חודש הרמאדן, ועיד אל אדחא (חג הקורבן) שבעים יום אחריו. חגים אלו מלווים בעלייה לרגל לשתי הערים הקדושות למוסלמים, מְדִינַהּ וּמְכָהּ הנמצאות בסעודיה.

למרות שלא קיימים קשרים דיפלומטיים בין ישראל לסעודיה יש אפשרות לתושבי ישראל המוסלמים לעלות לרגל, ורבים עושים זאת גם מספר פעמים. גם רבים משכנינו תושבי נעורה וטייבה נסעו למכה ומדינה, ואנחנו נפגשנו עם וליד שחזר לא מכבר מסעודיה לשמוע על החג ועל העלייה לרגל. אל השיחה הצטרף גם יוסוף חברו לצוות הבניין.

"אבא, אתה נוסע על חשבוני למכה", בישר לי בני לפני מספר חודשים ובכך אפשר לי להגשים חלום ישן, לקיים מצוות עלייה לרגל לעיר הקדושה לנו. וכך, בזכותו יצאנו לדרך, אשתי, בני הצעיר ואני. [עלייה לרגל לפְּעָהּ שלא במועד החאג' הנערכת על ידי יחיד קרויה "עומרה"].

לא ניתן לנסוע כיחידים אלא בנסיעה מאורגנת. לכל אזור בארץ יש מלווה שדואג לסידורים האדמיניסטרטיביים. הדרכונים נשלחים לירדן ושם מכינים לכל אחד מהנוסעים דרכון ירדני זמני. יוצאים מהארץ דרך מסוף אלנבי. בצדו השני של הגשר, במסוף הירדני לוקחים את הדרכונים הישראליים ונותנים ליוצאים דרכון ירדני זמני. הנסיעה למדינה אורכת יום וחצי. נסיעה רצופה ללא חניית לילה. כל מספר שעות עוצרים להפסקת ריענון. האוטובוס נוח ומתאים לנסיעה ארוכה. נוסעים גברים ונשים יחד, אין הפרדה בין גברים ונשים, כולם נוסעים באותו אוטובוס.

בגבול הסעודי שוב בודקים דרכונים אבל לא עושים קשיים לתושבים הישראליים. העיר הראשונה שאליה מגיעים היא מְדִינַהּ. שם נמצא המסגד שעל פי המסורת בנה מוחמד ושם הוא קבור. אל העיר מגיעים מאות אלפי עולי רגל המתגוררים בבתי המלון בעיר ובאים להתפלל במסגד. חלקם נמצאים שם כל היום וחלקם באים לשעות התפילה וחוזרים למלון. כדי לאוורר את המקום בנוי הגג כך שניתן לפתוח אותו בערב ובלילה, ולסגור בשעות היום. לתפילה הרגילה נוספת תפילה הקרויה "עומרה" שאותה אומרים בתקופה שלפני החאג'.

לאחר שבוע של שהייה במדינה נוסע כל הקהל העצום הזה למכה. מרחק 550 קילומטרים ושבע שעות נסיעה. במכה מתקיים טקס העומרה: תפילות ושבע הקפות סביב הכעבה. במכה שהינו שבוע ובאנו להתפלל כל יום במסגד על יד הכעבה. הכעבה

רחוקה ממכה מספר קילומטרים ובתי המלון מקיימים הסעות ללא תשלום עשרים וארבע שעות ביממה. סביב הכעבה יכולים לשהות גברים ונשים יחד אך במסגד הגדול בן שלוש הקומות מתפללים בנפרד. התרשמנו מאד גם כאן וגם במסגד במדינה מהניקיון המופתי ששורר בהם.

עלייה לרגל זו אינה מקנה את התואר חאגי לנוסע, בתואר זה זוכה רק מי שעולה לרגל למכה בעיד אל אדחא. זו נסיעה יקרה בהרבה מזו שנסעתי כי מדובר בשהייה של חודש במכה. מישראל יוצאים לחאגי רק אנשים מעל גיל ארבעים (זו הוראה ישראלית) וגם מספר היוצאים מוגבל.

טיילנו גם בעיר עצמה. מכה עיר גדולה בנויה על הרים. בולטת לעין תנופת בניין עצומה, בכל מקום בונים בעיקר בתי מלון לקלוט את התיירים הרבים. שמנו לב שהסעודים עצמם לא עובדים בחנויות מלבד בחנויות של זהב, ואילו במסעדות ובחנויות עובדים פועלים זרים.

לאחר שבועיים חזרנו לטייבה, עייפם מהנסיעה הארוכה אך מאושרים שהגשמנו חלום ועלינו לרגל למדינה ומכה.

הביאה : זיוה אופנהיימר

מזל טוב
ללאה ולחיים פרג
להולדת הנכד
בן ליובל ומרווה
ברכות לבביות
לכל המשפחות

מזל טוב
לאורה ולשמואל סהר
להולדת הנכדה
נגה
בת לליאור ולאמילי
ברכות לבביות
לכל המשפחות

עדכונים ממועדון החברים

אסתר רימון

לאחרונה קרו מספר מקרים שחברים מזמינים מועדון לאירוע משפחתי שאורגנו על ידי מפעילי אירוע חיצוניים.

אני מזכירה שהמועדון נמסר לחברים המזמינים והאחריות על המועדון היא על החברים ולא על מפעילי חוץ. למפעילי חוץ אין שום קשר למועדון.

לאחרונה קרו מספר מקרים לא שגרתיים במועדון: לא כיבו את המולטימדיה. הוצאו כיסאות למרפסת ולא הוחזרו למקומם. הוצאו חלקים מהמקרר ולא הוחזרו למקומם.

חבר שהזמין מועדון, האחריות עליו ועליו בלבד! אין מקום לתשובה בנוסח: "תפני למפעילה, היא האחראית". על החבר לתאם איתי בקשר למפות, מפתחות וכל הדברים הדרושים להכנת האירוע וסיום האירוע. בגמר האירוע יש להקפיד לוודא שהכול נקי ומסודר במקומו.

החברים האחראיים להפעלת המולטימדיה הם: יובל בריל, שי דקל ואילן צור. רק הם רשאים להפעיל אותה.

אני עומדת לרשות החברים בכל הדרוש, בשעות הרגילות במשך היום. בברכה ובהנאה מהמועדון

מכתב תודה מאת שגריר בריטניה בישראל אשר התארח באירוח הכפרי שלנו בסוף יולי

28 ביולי 2013

מאיר וכל הצוות,

קיבוץ עין חרוד

מאיר וצוות היקרים,

בזה אני רוצה להביע תודה גדולה מאד לכם לטיפול הכל-כך טוב במשפחתי ובי בסוף השבוע.

הקיבוץ הוא נהדר, גרמתם לנו להרגיש כל כך מקובלים ורצויים כך שאנחנו נחוישים בדעתנו לחזור בקרוב.

אנא מסור את תודתנו לכל הצוותים באירוח הכפרי, בבית החרושת והמוזיאון.

התרשמתי מאד מיכולתו של הקיבוץ לשלב את אורח החיים הקיבוצי המסורתי ותעוזה עסקית וטכנולוגית.

שוב תודה רבה לאירוח הכל-כך טוב.

מיטב איחולנו

מתיו

להאזין, להתרגש, לאהוב... כאן ליד הבית

(מתוך יומן עין חרוד מאוחד)

דברים לסיום העונה התרבותית באודיטוריום החדש שבמשכן מפי גליה בר-אור, ציפי לסקי אשר על תכנית המוסיקה ועפר שקד שהקרין, האיר והגביר.

גליה בר-אור

המשכן לאמנות השקיע מאמץ רב בשנים האחרונות בתכנון ובבנייה של מרכז תרבות - גדול מספיק להכיל קהל ולא מגמד את המוזיאון (שהאינטימיות שלו היא ערך שצריך לשמור עליו). אולם מכבד ומעורר השראה אבל ידידותי ואינטימי ומתאים לפעילויות קאמריות, מוסיקה, קולנוע וגם מחול, ותיאטרון, אם כי בממדים קטנים. בהדרגה ותוך מספר שנים יבנה המשכן את הרפרטואר שלו בתחומי האמנות השונים ויפגיש עד כמה שאפשר את הקהל המקומי עם אמנות ותרבות במיטבה. הקהל הפוקד את האירועים הוא קהל משתנה, חלקו מגיע מכל חלקי הארץ אבל חלק הארי בבאים הם תושבי הסביבה והם ראויים לטוב ביותר.

אירועי האמנות במשכן מזמנים מפגש קהל שאנשים מצפים לו, מעין מפגש "קהילת אמנות", המעצים, מחזק את הקשרים ומשמח לב: כך משתלבים האירועים באודיטוריום, חצר קפה ביקלס העוברת בימים אלה שדרוג והמוזיאון עצמו, ותומכים זה בזה, משכן לאמנות כמרכז אמנות ותרבות אהוב ומושך לבני כל הגילאים. בזכות ציפי לסקי שתכננה אלינו זכינו השנה לתכנית מוסיקה שעלתה על כל הציפיות הן ברמתה והן בתגובת הקהל שנהר לאירועים. זוהי רק ההתחלה ויחד עם ציפי, ענת נצר מנהלת האודיטוריום, עפר שקד הממונה על סאונד ותאורה, אורי ציזלינג שהצטרף לסייע וצוות המשכן לאמנות שהוא הבסיס לכל, נמשיך ונפתח את המרכז ואתם מוזמנים!

ציפי לסקי

כשפנו אליי מהמשכן לאמנות להפיק סידרת קונצרטים באודיטוריום החדש, ביקשתי זמן לבדוק את ההיתכנות הכלכלית של פעילות זו, שאמורה לפחות להיות מאוזנת ולא ליפול לנטל כספי על המשכן. תהיתי אם ניתן להביא אמנים מעולים בעלויות סבירות לאולם קטן של 146 מקומות. היה לי חשוב שמחיר הכרטיס יהיה נמוך ושווה לכל נפש שחפצה לצאת מהבית בצהרי השבת לרומם קצת את הנשמה...

לאחר בדיקה והשגת סבסוד מ"תרבות לישראל" הערכתי שהדבר אפשרי. קשריי עם האמנים, מתקופת עבודתי כמנהלת השיווק של התזמורת הקאמרית הקיבוצית, אפשרו לי להגיע איתם למחירים שניתן לעמוד בהם.

מה הנחה אותך בבניית הרפרטואר?

לא רציתי ליצור עוד אחת מהסדרות של הקונצרטים הארוכים על טהרת הרפרטואר הקלאסי, שיושב בהם רק קהל מבוגר מאד, שלעתים גם משלים שעות שינה... התשוקה שלי הייתה להביא מוסיקה מגוונת של אמנים רבי כישרונות, שתענה על טעמים שונים, ממחוזות-עולם שונים, במתכונת של קונצרט קצר ברצף אחד. שנים ארוכות של "חיזור" אחרי קהל בתפקידי הקודם, לימדו אותי שכיום יש מיעוט החובב רק "קלאסי נטו" ומרבית הציבור פתוח לז'אנרים נוספים **ובלבד שתהיה זו מוסיקה ברמה גבוהה**. לכן אני מרכיבה סדרה משולבת, קלאסי לצד אתני, קצת מהתחום האופראי, ולעתים גם קצת הומור מוסיקלי (כמו מופע "אופרה בטירוף"). חשוב לי להביא לכאן, קרוב לבית, את מיטב האמנים, שבדרך כלל ממעטים להופיע בפריפריה. עם זאת, ישנם כמובן אמנים שעלותם גבוהה מדי עבורנו.

איך את בוחרת את הקונצרטים?

בדרך כלל בפנייה לאמנים שמציעים תכניות שונות, או בעקבות חיפוש אחרי תכנית מסוג מסוים. במקרה שמצאתי תכנית מתאימה אך איני מכירה את ההרכב - אני נוסעת לשמוע או מבקשת המלצות מחבריי שבתחום. לרוב ההיכרות עם האמן וההאזנה ליצירות ב"יוטיוב" מספקת, אם כי קורה שאני מבקשת שינויים בתכנית.

האם הקהל נענה?

הקהל גדש את האולם והתגובות היו נלהבות. כבר מהקונצרט הראשון לא נותרו כרטיסים לחלק מהבאים ללא הזמנה מוקדמת. למותר לציין שהסדרה היא רווחית. אני שמחה להיות שותפה ליצירת מרכז תרבות איכותי ליד הבית, ובו גם סרטים נבחרים, מרכז העונה על צמא של שוחרי התרבות בקיבוצינו ובאזור.

מה בתכנית העונה הבאה?

בעונה הקרובה, שתיפתח ב-10.9.13, מיד אחרי החגים, נתחדש בפסנתר-כנף מעולה שישדרג משמעותית את חוויית ההאזנה וישים אותנו על מפת האולמות, שטובי הפסנתרנים ישמחו להופיע בו. סיבה למסיבה לכל שוחרי המוסיקה!

הרפרטואר המתוכנן בתחום הקלאסי - שני פסנתרנים מהבולטים בארץ ינעימו לנו מצליליהם, בליווי הסברים: גיל שוחט, פסנתרן-מנצח-מלחין, ברסיטל רומנטי "לאור הירח" והפסנתרנית ד"ר אורית וולף ברסיטל, "לעשות אהבה עם שופן". שני כנרים ישראלים העושים קריירה בחו"ל: הכנר חגי שחם והכנר סרגיי אוסטרובסקי יגישו את מיטב הקלאסיקה לכינור, בליווי פסנתר (בקונצרטים שונים).

בתחום האתני - אמן האקורדיון הוירטואוז אמיל אייבינדר ולהקתו יגישו מוסיקה עממית חובקת עולם;

תוגש גם תכנית של שנסונים צרפתיים ותכנית של מוסיקה צוענית-בלקנית סוחפת. בתחום הווקאלי - "הדואטים הבלתי נשכחים" בביצוע הזמרות שרון דבורין וקארין שיפרין והפסנתרן יוני פרחי, וכן התכנית "אווה מריה" - המוסיקה השמיימית שחברה לטקסט של התפילה על ידי מיטב המלחינים, בביצוע הזמרת טל גנור ובליווי פסנתר. אני מאמינה שגם הפעם תהיינה הרבה סיבות להתרגש... אז תבואו!

עפר שקד

פנו אליי לתת שירות טכני בסרטים שמוצגים באודיטוריום שבמשכן, שאפילו לא ידעתי על קיומו. הסכמתי, וכשעליתי למשכן וראיתי את המקום נדהמתי - אולם יפה ומקצועי מאוד מבחינת הציוד הטכני. מערכת השמע, איכות הרמקולים, החיבורים על הבמה, עמדת המרצה המושלמת. הכול היה מוכן לעבודה, רק להרים כפתור. הסכמתי כמובן.

מהרגע הראשון נתן לי הצוות של המשכן - "הבנות", הרגשת בית וכבר אמרתי שאני מוכן להצטרף לעבוד איתן.

לא ידעתי לאיזה כיוון יהיו הסרטים והמופעים. הסרט הראשון היה "גן עדן" - סרט מיוחד של סיפורי אנשים בסחנה והוא פתח לי את הרצון להמשיך בעבודה. אהבתי את הסרטים וגם הקהל אהב. אלה סרטים שאנשים מחפשים בסינמטקים או ב"אוזן השלישית", וכאן הם מגיעים אליך לפתח הבית. כשאני אומר לחבריה בני גילי שיש סרט מעניין, התגובה לא תמיד חיובית. הם לא הפנימו עדיין שבמרחק קטן מהבית יש אפשרות ליהנות באולם נוח, מסרט טוב.

האודיטוריום קיבל תנופה, והיום חסר בו מקום ובמקרים חריגים הקרינו את המופע על מסך בחוץ, מחוסר מקום בפנים. בלי התנשאות, האולם הזה מספק תרבות גבוהה ומתאים לאנשי העמק.

אני רוצה להגיד שלא פחות מהסרטים הפתיע אותי הקהל - אנשים שרובם מעל גיל חמישים ממלאים את האולם וצמאים לתרבות. אני קורא לחלק מהקהל "נאמני המשכן" - אנשים שאני לא פוגש במסגרת אחרת בעין חרוד.

הפעילות התרבותית באודיטוריום במשכן עונה על צורך של פלח גיל שלא מתאים לו מופע של פירוטכניקה, שנהנה ממופעים של זמרת ונגן. הם מחזיקים את הקהל במשך שעה וחצי והקהל מבקש עוד. ואני, הנגיעה שלי בתאורה ובהגברה שינתה פאזה במופעים האלה - לא עוצמות ולא קפיצות של אור בעיניים, הכול מינימליסטי כמו שמתאים למופע, לאווירה שנוצרה במקום המיוחד הזה. על כך אני מקבל פידבק מהאמנים וגם מהקהל, זוכה ללחיצת יד מצד האמנים ולתודה מעל הבמה וגם זה מבטא תרבות. לפני ההופעה של שלומי שבן התרגשתי. אדם עם רזומה כמו שלו דורש מקצועיות והוא אומנם דרש, ובסוף עוד אמר, "תודה לעפר שקד"! מול כולם. ולומר את האמת, אני כבר לא רגיל למילים של תודה והערכה וכאן במשכן, אני מרגיש שמצאתי פינה של בית חם, תרבותי. אתם יכולים לתאר לעצמכם שבאודיטוריום אני נחשף אפילו לאופרות, ונהנה, גם אם המוסיקה לא אלקטרונית כמו שאני רגיל בעבודתי כדי. גיי.

לסיכום - אני מאד שמח שניתנה לי הזדמנות ותפקיד שמפגיש אותי עם אמנים, במאים ואנשי תרבות, כמו לשבת עם הבמאי של "שומרי הסף" ולדסקס אתו באופן אישי על הסרט.

ועד אוקטובר, כשתתחדש העונה, אני ממליץ לחברים להתעדכן בתכנית של העונה הבאה באודיטוריום של המשכן.

סיפור חינוכי קטן

אילן צור

באחד מימי השבוע, התקיימה פעילות של ילדי פעוטון על הדשא מתחת לחדר האוכל. במסגרת אותה פעילות ערכו הילדים והמטפלות "פיקניק" על הדשא, אכלו ושתו ועד כאן הכול טוב ויפה.

אלא מה, בסיום הפעילות הלכו לדרכם והשאירו על הדשא את שלל הצלחות, הספלים והניירות מפוזרים למהדרין לשמחת כלבי החצר...

עברתי שם דרך מקרה וראיתי האירוע במו עיניי, סברתי לתומי שישלפו שקית ניילון ויאספו השאריות כפי הנדרש לפחות מהמטפלות...

שלושה ימים נשאה הפסולת על הדשא ואין מושיע.

הלכתי ושאלתי מטפלות הפעוטונים מה קורה, והתשובות היו, "זה לא אנחנו, לא ראינו", וכו'...

צילמתי מיצב הפסולת על הדשא ותליתי התמונה (שהורדה מאוחר יותר) בלובי חדר האוכל עם הכותרת, "פעילות חינוכית של פעוטון על הדשא". וכדי להוסיף חטא על פשע, לקחתי שקית ניילון גדולה, ואספתי שאריות הפסולת מהדשא ובא גואל לציון.

אלא מה, התמונה הרגיזה את רכזת החינוך ונזפה בי קשות (דרך הטלפון) איך אני מעיז "ללכלך" על כלל הפעוטונים ואין לי הוכחות מי היו שם ועוד כהנה וכהנה. ובכן, זו בסך הכול אפיזודה קטנה על רגישות ציבורית המזכירה את משל "שלושת הקופים" ובסופו של עניין קוטלים את השליח.

זה סוף הסיפור ואולי היו בכלל הילדים מהמאוחד...

”סיפור חינוכי” - האומנם?

נגה שני - רכזת חינוך

תגובה לכתבתו של אילן צור

”הסיפור החינוכי הקטן” כפי שאילן קורא לו אינו כה חינוכי כפי שהוא נראה. אילן פרסם תמונה בלוח המודעות בכניסה לחדר-האוכל עם הכיתוב: ”פעילות חינוכית של פעוטון על הדשא”. במעשה זה ”לכלך” בעצמו על כל המטפלות של הפעוטונים שלנו. מסתבר שלפני הפרסום הלך לפעוטון אחד או שניים ושאל אותם לפשר הדבר. בכל המקומות אמרו לו כי אין להן כל קשר למעשה, אולם זה לא מה שיעצור את אילן מלפרסם את התמונה ולחנך את הציבור. כשראיתי את התמונה, אכן התקשרתי אליו לברר את פשר הדבר וגם הבעתי את דעתי לגבי העוול שעשה לכל המטפלות שלנו. אילן טען שזה ”בלי שמות” ואמר לי כי הוא ”נעלב אישית” מכך שהן לא ניקו את השטח הצמוד לפעוטון כשראו את הלכלוך, וגם הטיל ספק באמיתות דבריהן על כך שאין להן קשר לעניין. יכול להיות שהיה טוב לו היו אוספות את הלכלוך שהתפזר על הדשא אם הבחינו בו, אולם כך היה צריך לנהוג כל אחד אחר שעבר בסביבה וראה את הלכלוך, ואין לכך כל קשר להאשמת המטפלות כמי שלכלכו בעצמן. חוסר האמון שזרע אילן בכל מי שמדובר בו בכתבה הוא התופעה המטרידה יותר בעיניי והיא לא פחות חמורה מללכלך את הסביבה.

היה היה - סיפורים אפלים

לכבוד מנחם אריאב בהגיעו לתשעים

בשלוש תבואו ובשמחה תובלון

אתמול חזרו הילדים מטיוולס סביב ים כנרת. רחבת הרכבת המתה מרוב ילדים והורים שבאו לקבל את פני השבים. בהופיע הרכבת באופק נראו מחלונות הקרונות ראשי הילדים בהניפם את כובעיהם הלבנים והציבור הריע לקראתם. הפגישה הייתה רבת שמחה והמולה.

נרגשת באופן מיוחד הייתה הפגישה בין מנחם לבין העז ושני גדייה התאומים (נולדו בזמן היעדרו), שהובלו על ידי הילדים המטפלים בעדר לרכבת. מנחם התרפק על העז ואת הגדיים ענד לצווארו.

על יד הרכבת עצרו את כל העגלות הבאות מן השדה. ברכב, בעגלות באוטומובילים וברגל עלתה החבריא לבית.

משה כרמי מעדה רגלו, וביום האחרון לטיול בדרך הישר - וחזר הביתה צולע על ירכו.

הילדים שבו עמוסי רשמים.

מתוך יומן מס' 122 1.4.1936

ברכות

למנחם אריאב

בהגיעך לתשעים

כה-לחי !

המשפחה ובית עין חרוד איחוד

חל סבוראי בת עין-חרוד

רחל סבוראי בת עין-חרוד, חברת קיבוץ רביבים שלחה עותקים לספרייתנו
מספרה: **שלושה שחיברו, מבט חדש על יוצרי התנ"ך.**

לחברי עין חרוד שלום

הספר הזה נתחבר על ידי כיתת העמק, שראינו את גדעון כבן משפחתנו עם אנשיו
הלוחמים המלקקים בידם אל פיהם.
משה כרמי הוליך אותנו בין שבילי הגליל, הצביע בפנינו על מזר-מרוז בשירת
דבורה וסיפר על בת יפתח וארץ טוב.
בהמשך, למדתי באוניברסיטת באר שבע והעמקתי בעזרת מרציה בתנ"ך
ובהיסטוריה של עם ישראל.
אני מקווה שחלק מחידושיי ייהפכו למקובלים בין אוהבי התנ"ך.

רחל סבוראי

משחתפים בצערה של

לאה עזריה

במות האח

יעקב כהן

שלא חדעו עוד צער

בית עין חרוד איחוד

מתוך דיון משפטי בנושא השכר הדיפרנציאלי (ביהמ"ש העליון 24.01.2011)
אילן צור

"האסיפה הכללית היא הרשות העליונה של הקיבוץ, והיא רשאית להחליט בכל עניין שהוא בתחום מטרותיו וסמכויותיו של הקיבוץ, ואינו מנוגד ליסודות הקיבוץ. כדי לקבל החלטות העומדות בניגוד ליסודות הקיבוץ, יש לנקוט פעולה לשינוי התקנון.

לפיכך ככלל, החלטת האסיפה הכללית המשקפת סטייה מהוראות התקנון ומתקבלת בלא שנוי התקנון כדין, היא פגומה ונעדרת תוקף".
"תקנון הקיבוץ מעמיד בבסיסו רעיון לפיו תוענק הקצאה שוויונית של תגמולים כלכליים לחברים, ללא קשר לגובה התרומה האישית של כל חבר לקיבוץ".

ציטוט מודגש זה בא לחזק הטיעון של חובת שינוי/עדכון תקנון הקיבוץ במסגרת תהליך קבלת החלטות בנושא "שכר דיפרנציאלי", אפילו אם מוצע רק לחברים שיבחרו בדרך זו. (הצעה זו מסלולית)

על כן, עמדת הצוות להתחדשות שיתופית בנוהל קבלת ההחלטות, קביעה חד-משמעית לנוהל הצבעה בנושא ההצעה הדו-מסלולית, כפי הנדרש ברמה התקנונית של שינוי אורחות חיים, רוב מיוחס (תקנוני) של 75% מקולות המצביעים ובתנאי השתתפות בהצבעה של לפחות 2/3 מהחברים. ($0.75 \times 2/3 = 50\%$).
בנוסף, חובה על האסיפה הכללית לדון ולאשר שינוי/עדכון תקנון הקיבוץ שבתוקף, כחלק בלתי נפרד מההצעה הדו מסלולית לשינוי אורחות חיים בקיבוץ.

חנה דגן מחליפה את יהודית שני
בענייני משקפיים
בין התאריכים 11-18.8.2013

יומן תרבות

ששי מאור

תיקון טעות, ביומן האחרון נפלה טעות בציון חג המשק. התאריך שבו יתקיים החג הוא **יום שישי י'ז באלול 23.8.13** הערב ייפתח לקהל בשעה 20:00 בבריכה. זמרת הליווי של סי היימן תנעים לנו את זמן ההתכנסות ובשעה 21:00 נתחיל בטקס חג קצר וברכות שלאחריו תופיע סי היימן ולהקתה "אחיות הנשמה" בשירים ישראלים מוכרים ויפים מבית אבא נחצ'ה.

לרשות החברים והאורחים הרבים יעמדו לשירות בר קפה וגלידות, עוגות ופירות, הפאב יהיה פתוח לרכישת שתייה קרה.

סינימה פאב עבר להקרנות סרטים כל שבוע בימי שישי בשעה 22:00 (על פי אילוצי חגים) ברחבת הפאב. עקבו אחר הפרסומים בלוח המודעות. ביום שישי 9-8-13 יוקרן הסרט "אבדון". בואו ליהנות מסרט טוב על שפת הבריכה מעל מסך גדול.

טיול חופים ייצא לדרך ביום שישי 30-8-13. פרטים והרשמה מעל גבי לוח המודעות בלובי חדר האוכל.

ביום שישי 30-8-13 בשעה 12:00 מסיבת בריכה.

י"ח באלול תשע"ג 93 לעין חרוז

**ביום חמישי 22/8 בשעות אחר-הצהריים
על הדשאים סביב חדר-האוכל נקיים
הפנינג של מערכת החינוך לכבוד יח' באלול**

בתכנית:

**פינת צילום, שעת סיפור באוהלי החלוצים,
ציורי מדרכות, משחקי ילדות,
תחרויות הורים וילדים ועוד...**

הורים, ילדים, סבים וסבתות, חברים וחברות
כולם מוזמנים לחגוג אתנו

פרטים יפורסמו בקרוב
להתראות